

NEM CIKI A SZEMÜVEG

GERŐ PATRÍCIA

MAGYAR OPTIKUS
IPARTESTÜLET A LÁTÁSÉRT
ALÁÍTVÁNY

önkéntese
A „NEM CIKI A SZEMÜVEG!” kampány gazdája
info@gerooptika.hu

Gerő Patrícia vagyok, optikus család negyedik generációjaként kisebb kitérő után végül én is a látszerészetet választottam hivatásomul. Munkám során mindig próbálok új lehetőségeket megragadni. Egyre nagyobb figyelmet fektettem az üzletünkbe betérő **gyerekekre**, akik mondhatni különféle módon, de **semmiképpen sem pozitívan viszonyultak** ahhoz a tényhez, **hogy** márpedig nekik **szemüvegre van szükségük**. Hosszú ideje beskatulyázták azokat az embereket, akik ezt viselik, hogy unalmasak, eminensek, nem menők. Mint érintett, visszapörgettem az idő kerekét, hogy anno amikor ténylegesen kellett a szemüveg és nemcsak poénból viseltem, hogyan fogadtam? Az akkori választék kb. 2-3 darab volt, jól áll vagy nem, ez van! Próbáltam egy ma már igencsak megmosolyogató darabot kiválasztani. De amikor eljött a pillanat, hogy **az iskolában** fel kellett vegyem, körbenéztem ki figyel és majd, hogy nem lehajtott fejjel hordtam, de **szünetben levettem**. Nem származott egyéb kellemetlenségem az egészből, de mégsem kedveltem. Mivel szeretem a gyerekeket, ezért úgy érzem, valamit **változtatni kellene a szemüveghez való hozzáállásukon.**

Számtalan árulkodó jelből lehet arra következtetni, hogy a gyermek látása romlott. Folyamatos **fejfájás, égő szemek, közel olvas, teljesítmény romlás-nem látja jól a táblát-és ez által viselkedészavar, befelé fordulás** következik be. A szülők, ha e tünetek valamelyikét észreveszik, akkor érdemes egy gyerekszemészhez elvinni gyermeküket. Ezúton szeretném leszögezni, hogy a vizsgálat semmilyen fájdalommal nem jár. Mondhatjuk, hogy van némi félelem az ismeretlentől miszerint kiderülhet, hogy mi áll a probléma hátterében?! Azt hiszem **az első sokk akkor szokott bekövetkezni, amikor a vizsgálat alátámasztja, korrekcióra van szükség.** Mint egy hidegzuhany, úgy érzik csúfolódások céltáblájává válnak, kiközösítik őket, **”Ultra-ciki”** és mondhat bárki bármit, de ők nem fogják hordani, kezdetét veszi az elutasító magatartás. Itt már elkezdődik a magukban való öröklődés, de még nyertek egy kis időt. Azonban

ahogy beteszik a lábukat az optikushoz, onnan nincs visszaút. Mert ugye szemüveg KELL! Mint egy szigorú szabály az iskolában úgy hangzik. A korábbi ellenérzések még inkább felerősödnek, jön a hisztik, a „semmi nem jó”. A hordást illetően beleegyezést színlelnek és pontos tudják, hogy az iskolában a táská legmélyén fog maradni. Azt hiszem, itt van az a pont, amikor igenis oda kellene figyelni az érzékeny lelkű gyermekekre és **kellő empátiát és megértést tanúsítva elbeszélgetni** vele arról, hogy ne tekintse a szemüveget szükséges rossznak. Egy olyan eszköz, amivel ismét jó eredményeket produkálhat és alábbhagy erős fejfájása. Attól Ő még ugyanaz az ember marad, aki tegnap volt. De a gyerekek sajnos ezen a téren (is) kellő tapasztalatokkal rendelkeznek, látva 1-2 osztálytársukat, akik aztán kapnak hideget-meleget, mert a többség velük szemben fitogtatja erejét és **különb en is a szemüvegesek olyan hülyék**. Sokan nem is gondolják, de az effajta támadások mindörökké mély nyomot hagynak bennük. Senki nem akar erre a sorsra jutni, inkább a rossz látás, mint a megkeserített kamaszévek. Éppen ezért érdemes a gyerek oldaláról is meghallgatni valós vagy vélt félelmeit, hiszen egy olyan lelki változáson megy keresztül, amely hosszútávon meghatározza mindennapjait. Pedig ma már a keretek széles palettájából lehet választani mind szín, mind forma tekintetében. **Eljött az az idő, amikor mindenki meg tudja találni a stílusban hozzá legközelebb állót**. Sok esetben **a szülő a saját rossz érzéseit kivetíti gyermekére**, hogy ”Bezzeg az én időmben így, bezzeg úgy... - ezzel nem megkönnyíti a helyzetét, hanem ellenszenvet alakít ki benne. A mai kor technológiájának köszönhetően **nem kell beszélni** hajdan volt, esztétikusnak nem mondható „szódásüveg” **lencséről**. Szülők sok esetben nem hagyják, hogy a gyerek maga válassza ki a keretet. Eldöntik ez jó lesz és kész, de valljuk be, egyikünk sem viselne egy olyan darabot, amit nem érzünk magunkénak. Azon kívül elhiszem, hogy vannak, rossz gyerekek - Rossz gyerekek pedig nincsenek (Henning Köhler) - „Ha összetöröd, nem kapsz újat!” megint azt eredményezi, hogy a gyerek rosszállóan és rettegve fogja viselni.

Úgy gondolom, hogy megfelelő kommunikációval talán sikerül az emberekben eloszlatni a szemüveggel szemben kialakított negatív tévhitet. Attól hogy valaki szemüveget visel, attól Ő még ugyanolyan ember, mint korábban volt. Némi körültekintéssel, de ugyanolyan életet élhet, mint társai. **A szülő feladat pedig az, hogy ameddig csak lehet, támogassa gyermekét és a bekövetkező változás - jelen esetben szemüvegességet - ne tragédiaként éljék meg**. Fontos, hogy a család milyen példát mutat a gyerekeknek, milyen követendő minta jelenik meg előtte.

A szemüveggel kitarul a világ és alkalmazhatjuk stílussteremtő eszközként, amivel ki lehet tűnni a többségtől.

A Magyar Optikus Ipartestület együttműködésével az lenne a cél, hogy egy Gyerekszemüveg viselési kampány keretében hazai közismert személyek bevonásával, akik érintve vannak a témában, elérjük, hogy **a gyerekek ne utálkozva tekintsenek a szemüvegre szeressék és szívesen viseljék látásjavítójukat!**